Fényes Mórné

Én vagyok a képen. A férjemnek volt egy textilboltja, ami bevált neki, de tulajdonképpen akkor kezdett nekünk jobban menni, amikor én is üzletet nyitottam. Pedig eszem ágában sem volt eredetileg. Ahol laktunk, a háztulajdonoson kívül még egy család élt. A feleség tanárnő volt, és papírkereskedést nyitott, mert abbahagyta a tanárságot. Ő beszélt rá, hogy ha már kalapos vagyok, nyissak egy kalaposüzletet. Abban az időben nagy divat volt a kalap. Én féltem, hogy belebukok, meg féltem, hogy elmegy a pénz. Az én férjem sokkal jobban értett a dolgokhoz, és azt mondta, hogy 'Egy bizonyos összeget erre szánok, és ha elúszik, akkor tudomásul vettem. Aki mer, az nyer'. Úgyhogy nyitottunk egy kicsi kis boltot, amit mi magunk állítottunk elő. A Teleki téren vettük a tükröt, saját kezűleg csináltuk a dobozokat, nagyon egyszerű módon lett ez a kis bolt

berendezve, de első pillanattól kezdve ment. 1930. május harmincadikán nyitottam. Fantasztikusan jól ment, pedig szezon vége volt, amikor megnyitottam. Szóval az üzletem beindult, vettem fel tanulólányokat is. Egyedül dolgoztam, még a férjem is besegített nekem. Nagyon szépen meg tudtunk élni. Sőt még spórolni is tudtunk. 1932-ben, rá két évre, nyitottam egy nagyobb üzletet, mert a kisboltot kinőttük. A kisbolt is jó helyen volt, de a másik Kispest szívében, a legjobb helyen. Gyönyörűen be lett rendezve, Kispesten olyan modern üzlet nem volt, mint az enyém. Neoncsövekkel, piros kókuszszőnyeggel, beépített bútorokkal, tükrökkel, olyan fiókokkal, amiknek a tetején üveg volt. Kirakatok voltak, ahol a kalapok láthatóak voltak. Csodálatos szép üzletet nyitottam, és volt külön műhely is. Nagyon elegáns üzlet volt. Ez is szerencsére sikeres volt, és bár rengeteget költöttem rá, de meghozta az eredményt. Egy percig sem panaszkodhattam addig, amíg nem kezdődött meg 1939. Nem voltak anyagi problémáink, 1939-ig nem volt semmi problémánk [lásd: zsidótörvények Magyarországon]. A zsidótörvények értelmében a két üzletet be kellett csukni, mert zsidóknak már az sem lehetett. Azt tudom, hogy este bezártunk, és reggel már nem lehetett kinyitni, tehát minden ottmaradt, elveszett.